

ROZSUDOK v MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Evy Vékonyovej a JUDr. Milana Straku, v právnej veci žalobcu: Okresné správckové bytové družstvo Prievidza, so sídlom Prievidza, Stavbárov 6, IČO: 00 173 801, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. E. B. s.r.o., proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom Bratislava, Prievozská 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0060/99/2016 zo dňa 7. júna 2016, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd žalobu z a m i e t a .

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e

1. Predmetom súdneho prieskumu je v záhlaví uvedené rozhodnutie žalovaného zo dňa 7.6.2016, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a súčasne bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1000 eur za nesplnenie opatrenia na mieste uloženého podľa § 6 ods. 1 písm. d) zák.č. 128/2002 Z.z..

2. Žalobca napadol rozhodnutie žalovaného včas podanou žalobou, v ktorej namietal nesprávne právne posúdenie veci žalovaným, ktorý dospel k záveru, že nesplnil opatrenie uložené na mieste - záväzný pokyn zo dňa 17.12.2014, ktorým mu bolo uložené účtovať a uvádzať ceny za poskytované služby, vrátane dane z pridanej hodnoty. Zdôraznil, že dôvodom uloženia tohto záväzného pokynu a v nadväznosti na uvedené aj dôvodom uloženia pokuty, malo byť dostatočné informovanie vlastníkov bytov a nebytových priestorov

ako spotrebiteľov o výške poplatku za správu. Takéto informácie však vlastníci bytov mali vždy vopred, v dostatočnom časovom predstihu, keď sú vždy riadne informovaní o konečnej výške poplatku za správu prostredníctvom dokumentu „PREDPIS - DOHODA“. Tento je doručený každému jednému vlastníkovi bytu alebo nebytového priestoru vopred ešte predtým, ako dôjde k vyberaniu zmeneného poplatku za správu, či akýchkoľvek iných poplatkov. Uvedené žalobca preukazoval listinnými dôkazmi, a to predpismi k 1.7.2014 a 5.11.2015. Uviedol, že pokiaľ aj nebol tento predpis považovaný za súčasť zmluvy, nemožno mu uprieť právnu relevanciu. Okrem toho žalobca zdôraznil, že žiaden právny predpis mu neukladá povinnosť uvádzať konečnú výšku poplatku za správu priamo v zmluve o výkone správy. Mal za to, že na dokument „PREDPIS -DOHODA“ žalovaný vôbec neprihliadal a jeho obsah nebral do úvahy a ani ho nevyhodnotil ako dôkaz. Neustále iba poukazoval na obsah Dodatku č. 1 k zmluve o výkone správy zo dňa 9.10.2014. Žalobca poukázal na to, že k zvýšeniu poplatku podľa tohto dodatku nikdy nedošlo.

3. Ďalej vyslovil záver, že na jeho prípad nemožno aplikovať závery rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, o ktoré žalovaný svoje rozhodnutie opieral, nakoľko v danom prípade ide o celkom odlišnú a špecifickú situáciu vyplývajúcu z osobitného režimu vzťahu správca a vlastníci. V prejednávanej veci sa vlastníci bytov a nebytových priestorov nerozhodovali podľa ceny, či k prijatiu služby zo strany žalobcu pristúpia alebo nie. Nemožno ani ustáliť, že by cenu uvedenú v dodatku bez DPH mohli považovať za konečnú a tým byť uvedení do omylu. Naopak, vlastníci už boli v zmluvnom vzťahu a za výkon správy už platili. Dodatok sa týkal iba zvýšenia poplatku za výkon správy, pričom bol schválený na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov, kde boli vlastníci ešte pred schválením dodatku riadne informovaní o výške poplatku vrátane dane z pridanej hodnoty. Žalobca záverom spochybnil právomoc Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi uložiť mu pokutu, nakoľko zastal názor, že zmluva o výkone správy uzavretá podľa zák.č. 182/1993 Z.z. nie je zmluvou spotrebiteľskou.

4. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na to, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ako aj rozhodnutie, ktoré vydal a je predmetom súdneho prieskumu boli vydané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, v súlade s platnou právnou úpravou, pričom bolo postupované v súlade so zásadami správneho trestania. Trval na tom, že s námietkami a podkladmi predloženými žalobcom sa správne orgány podrobne zaoberali pričom svoje skutkové a právne závery boli náležite odôvodnené tak v prvostupňovom rozhodnutí, ako aj v rozhodnutí vydanom v odvolacom konaní. Zotrval na svojom závere, že pri kontrole vykonanej dňa 15.10.2015 bolo zistené, že sporné znenie Dodatku č. 1 k Zmluve o výkone správy zo dňa 9.10.2014 ostalo nezmienené. Týmto žalobca porušil povinnosť uloženú v uloženom záväznom pokyne zo dňa 17.12.2014. V tejto súvislosti odkázal na zákonné ustanovenia uvedené v napadnutom rozhodnutí, ktoré aplikoval na podporu argumentácie týkajúcej sa zákonnej povinnosti žalobcu ako predávajúceho informovať spotrebiteľov o konečnej cene poskytovanej služby. Zotrval na svojom právnom názore, že zmluva o výkone správy, vrátane jej dodatkov, je zmluvou spotrebiteľskou. Na základe tejto zmluvy sa zakladajú medzi účastníkmi príslušné práva a povinnosti, pričom zmluva o výkone správy a dojednania v nej upravené, predstavujú relevantný titul na uplatňovanie si príslušných nárokov. Jednotlivé zmluvné ustanovenia sú právne záväzné pre obe zmluvné strany. V zmysle ust. § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný informovať spotrebiteľa o cene poskytovanej služby a zreteľne označiť výrobok

cenou alebo informáciou o cene inak vhodne sprístupniť, pričom cena je v zmysle osobitného predpisu peňažná suma a jej súčasťou je aj daň z pridanej hodnoty. Na podporu svojho tvrdenia, že informácia o konečnej cene má zahŕňať cenu vrátane DPH poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf 83/2008, v ktorom súd uviedol, že informáciu o cene bez DPH považuje za neúplnú a má za to, že vyčíslenie DPH musí tvoriť neoddeliteľnú súčasť informácie o konečnej cene.

9.10.2014 Žalovaný poukázal na to, že povinnosť predávajúceho informovať spotrebiteľa o cene poskytovanej služby sa vzťahuje nielen na fázu pred uzavretím zmluvného vzťahu, ale aj na obdobie existencie zmluvného vzťahu. Z uvedeného dôvodu skutočnosti, ktoré žalobca uviedol na vyvrátenie relevantnosti podporného rozsudku v danom prípade, považoval za subjektívne, uplatnené žalobcom len za účelom vyhnúť sa zodpovednosti za porušenie povinnosti splniť záväzný pokyn uložený pri kontrole vykonanej dňa 17.12.2014. Pre posúdenie danej veci je podľa žalovaného relevantné, že pri kontrole vykonanej dňa 1.12.2015 bolo zistené, že v dodatku č. 1 k zmluve o výkone správy zo dňa neinformoval spotrebiteľov o konečnej cene poskytovanej služby. Ostatné skutočnosti uvádzané žalobcom nemajú na zodpovednosť účastníka konania žiaden vplyv.

5. Žalovaný taktiež nesúhlasil s tým, že povinnosť, ktorá bola uložená záväzným pokynom splnil prostredníctvom dokumentu „PREDPIS-DOHODA“. Tento dokument nie je dodatkom k zmluve o výkone správy. Ide o samostatný, na zmluve nezávislý dokument, čo potvrdil aj samotný žalobca v odvolaní podanom proti rozhodnutiu č. K/0295/03/2015 zo dňa 18.12.2015. Dal pritom do pozornosti, že žalobcom predložený predpis je s určením platnosti od 1.7.2014 a dodatok k zmluve je od 9.10.2014. V predložennom predpise je uvedená cena ako 6 eur s DPH, čo je v rozpore s informáciou uvádzanou vo vyššie uvedenom dodatku č. 1 platnom ku dňu vykonávania kontroly, ktorého záväznosť je pre zmluvné strany nespochybniteľná. Žalobca nepredložil orgánu dozoru dôkazy o tom, že spotrebiteľia - vlastníci bytov a nebytových priestorov dotknutého bytového domu boli v nadväznosti na uložený pokyn o konečnej cene informovaní, a to prostredníctvom predpisu, tak ako tvrdí. Zdôraznil, že výpočet náležitostí zmluvy podľa § 8a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. je len demonštratívny a popri tomto zákone je potrebné prihliadať a zohľadňovať úpravu stanovenú zákonom o ochrane spotrebiteľa. Trval na tom, že zmluva o výkone správy je svojim charakterom spotrebiteľskou zmluvou. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Bratislave a v Prešove, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/7/2012 zo dňa 23.10.2012.

6. Žalobca sa k tomuto vyjadreniu písomne vyjadril tak, že opätovne poukázal na to, že dodatok č. 1 k zmluve o výkone správy zo dňa 9.10.2014, hoci bol vlastníckmi bytov na schôdzi vlastníkov odsúhlasený a následne aj podpísaný, nebol nikdy zavedený do praxe. To znamená, že k zvýšeniu poplatkov za správu v zmysle tohto dodatku reálne nedošlo. Trval na všetkých svojich argumentov uvedených v podanej správnej žalobe. Žiadal, aby správny súd v prípade, že dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom moderoval uloženú pokutu podľa § 198 ods. 1 písm. a) SSP.

7. K tomuto vyjadreniu a návrhu na moderáciu sa žalovaný nevyjadril.

8. Krajský súd v Trenčíne ako orgán, v ktorého právomoci je preskúmanie zákonnosti

napádaného rozhodnutia, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe s prihliadnutím na ust. § 195 zák.č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku. Po zistení, že žaloba bola podaná oprávnenou osobou zastúpenou advokátom, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, ktoré môže byť predmetom súdneho prieskumu, súd vec prejednal na pojednávaní. Po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov konania, ako aj s obsahom administratívnych spisov dospel správny súd jednohlasne k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne.

9. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného zo dňa 7.6.2016, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a súčasne bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1000 eur za nesplnenie záväzného pokynu uloženého na mieste zo dňa 17.12.2014.

10. V predmetnej právnej veci je nesporné, že dňa 17.12.2014 vykonali inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie, inšpektorát Prievidza u žalobcu kontrolu pri ktorej bol okrem iného kontrolovaný aj Dodatok č. 1 k zmluve o výkone správy zo dňa 9.10.2014, ktorý menil čl. IV v ods. b) tak, že poplatok za správu bol dohodnutý na sumu 6 eur bez DPH. Inšpektori v zázname z inšpekcie konštatovali, že poplatok za správu sa považuje za službu poskytnutú správcom voči spotrebiteľom a teda musí byť táto cena účtovaná, vrátane DPH, v nadväznosti na tieto zistenia bol daný záväzný pokyn, ktorým bolo žalobcovi uložené účtovať a uvádzať ceny za poskytované služby vrátane dane z pridanej hodnoty. Týmto záväzným pokynom bolo v celkovom kontexte kontroly žalobcovi bez pochybností uložené, aby učinil kroky ohľadne znenia dodatku č. 1 k zmluve o výkone správy, v ktorom bola podľa záverov konajúcich inšpektorov v rozpore so zákonom uvedená cena poskytovanej služby bez DPH.

11. Z administratívneho spisu bolo zistené, že u žalobcu bola vykonaná ešte dňa 4.9.2014 kontrola, a to na základe spotrebiteľského podnetu (Ing. J. a p. Č.). Z tejto kontroly nebol uložený záväzný pokyn. Následne bola dňa 22.9.2014 vykonaná ďalšia kontrola, a to opäť na základe spotrebiteľského podnetu (Ing. J.) a bol uložený záväzný pokyn - uviesť Zmluvy o výkone správy do súladu so zmenami vyplývajúcimi zo zák.č. 367/2004 Z.z. a zák.č. 70/2010 Z.z., ktorými bol zmenený zák.č. 182/1993 Z.z..

24.9.2014 Listom zo dňa 22.10.2014 podal žalobca správu o plnení záväzného pokynu vyplývajúceho z inšpekčného záznamu kontroly vykonanej dňa 22.9.2014. V tejto súvislosti bola inšpektorátu predložená zápisnica zo schôdze vlastníkov bytov. Obchodná inšpekcia Inšpektorát pre Trenčiansky kraj so sídlom v Prievidzi (ďalej len inšpektorát) dňa 28.10.2014 vyzval žalobcu na predloženie dodatku k zmluve, resp. novej zmluvy o výkone správy. Súčasne bol žalobca vyzvaný na preukázanie, akým spôsobom bolo naložené s finančnou sumou predstavujúcou zvýšený poplatok za výkon správy. Následne bol žalobcom predložený Dodatok č. 1 k zmluve o výkone správy. Žalobca namietal správnosť uloženého pokynu a dňa podal voči nemu námietky, o ktorých bolo rozhodnuté rozhodnutím inšpektorátu č. 2281/03/2014 zo dňa 29.9.2014 tak, že boli zamietnuté.

12. Následne bol dňa 24.11.2014 znova podaný podnet na kontrolu ceny, oprávnenosti výšky a platobných podmienok príspevku na výkon správy správcovskej spoločnosti - t.j. žalobcu. Podávateľky podnetu Ing. I. J. a D. Č. namietali spôsob

prijatia Dodatku č. 1 k zmluve o výkone správy, a to najmä spôsob zvolania schôdze vlastníkov bytového domu, skutočnosť, že predmetný dodatok nebol daný k nahliadnutiu, a taktiež, že k jeho schváleniu nedošlo nadpolovičnou väčšinou, tak ako to ukladá zákon. Uviedli, že bolo prezentované, že SOI vytkla správcovi nedostatky zmluvy, čo bolo podľa sťažovateľiek o využitie na zvýšenie ceny. Podľa ich tvrdenia im bolo oznámené, že cena za správu je 6 eur, ale z dodatku vyplynulo, že ide o sumu 6 eur bez DPH. Namietali, že cena má byť uvedená spolu s DPH ako konečná cena.

13. Na základe uvedeného podnetu bola dňa 17.12.2014 u žalobcu vykonaná ďalšia kontrola so zameraním na prešetrenie spotrebiteľského podania Ing. J. a p. Č.. V bode 3 inšpekčného záznamu je uvedené, že v dodatku č. 1 k zmluve o výkone správy zo dňa 9.10.2014 je v čl. IV. práva a povinnosti vlastníkov v ods. b) uvedené: „Poplatok za správu je stanovený dohodou zmluvných strán v sume 6 eur bez DPH mesačne za každý byt a nebytový priestor v dome. K poplatku je účtovaná DPH v zmysle platnej legislatívy.“ Poplatok za správu sa považuje za službu poskytnutú správcom voči spotrebiteľom, teda vlastníkom bytov a nebytových priestorov. Službou sa rozumie akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne. Z uvedeného vyplýva, že správca poskytuje vlastníkom bytov za dohodnuté ceny, ktoré musí správne účtovať vrátane dane z pridanej hodnoty.“ K uvedenému zisteniu bol prijatý záväzný pokyn, a to v znení „ceny za poskytované služby za výkon správy účtovať a uvádzať vrátane dane z pridanej hodnoty, termín: ihneď, trvalý“. Žalobcovi bolo dané poučenie, že voči uloženým záväzným pokynom môže podať písomné námietky v lehote 3 dní. Z obsahu administratívneho spisu nebolo zistené, žeby žalobca takéto námietky podal. V spise je založené len písomné vyjadrenie k zisteniam uvedeným v inšpekčnom zázname. Uložené záväzné pokyny teda neboli predmetom žiadneho prieskumu.

14. Listom zo dňa 23.1.2015 žalobca podal inšpektorátu správu o splnení uloženého záväzného pokynu. Konkrétne uviedol, že ceny za poskytované služby za výkon správy uvádza v dokumentoch „PREDPIS-DOHODA“ jednou sumou vrátane DPH s tým, že v časti „A. Príspevok na správu“ je jasne stanovená celková výška príspevku a tiež je rozpísaný základ dane a príslušná daň vo výške 20 %. Tento spôsob bol zvolený, aby bolo každému vlastníkovi bytu jasné, koľko platí za výkon správy a aká je štruktúra príspevku.

15. Dňa 15.10.2015 inšpektorát vykonal u žalobcu kontrolu plnenia uložených záväzných pokynov z kontroly zo dňa 17.12.2014. Keďže nezistil, že by boli zo strany žalobcu učené akékoľvek kroky k zmene sporného Dodatku č. 1 k zmluve o výkone správy, bola žalobcovi uložená pokuta za nesplnenie záväzného pokynu uloženého na mieste pri výkone inšpekcie dňa 17.12.2014.

16. Podľa § 9 ods. 1 písm. a) zákona č. 128/2005 Z.z. inšpektorát uloží kontrolovanej osobe, ktorá nesplní opatrenie na mieste podľa § 6 ods. 1. pokutu do 500 000 Sk; za opakované nesplnenie povinnosti v priebehu jedného roka odo dňa jeho uloženia možno uložiť pokutu do 1 000 000 Sk.

17. Podľa § 6 ods. 1 zák.č. 128/2005 Z.z. inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb

a) zakáže do vykonania nápravy

1. dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom, la)
2. výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,
3. používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu, 5)

b) nariadi znehodnotenie výrobkov, ak je zjavné, že nie sú bezpečné; 15) ak ide o potravinárske výrobky, ich výskyt oznámi bezodkladne orgánu Štátnej veterinárnej a potravinovej správy 16) a príslušnému orgánu na ochranu zdravia, 17)

c) nariadi záväzným pokynom kontrolovanej osobe vykonať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov,

d) zakáže uskutočnenie predajnej akcie IOaa) alebo jej pokračovanie, ak je dôvodná obava, že sú ohrozené alebo porušované práva spotrebiteľa.

18. Podľa § 6 ods. 2 zák.č. 128/2002 Z.z. opatrenia podľa odseku 1 oznámi inšpektor ústne kontrolovanej osobe a vyhotoví o nich písomný záznam. Ak kontrolovaná osoba s opatreniami podľa odseku 1 nesúhlasí, môže proti nim podať do troch dní odo dňa ich doručenia písomné námietky. Námietky nemajú odkladný účinok. O námietkach rozhodne riaditeľ inšpektorátu do piatich dní od ich doručenia. Rozhodnutie sa doručí kontrolovanej osobe a je konečné.

19. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) a b) zák.č. 128/2002 Z.z. Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa odseku 1, vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie.

20. Správny súd konštatuje, že kontrola je konaním a postupom správneho orgánu, ktorým predovšetkým dochádza k zisťovaniu skutkového stavu. V danom prípade boli pri inšpekcii zistené nedostatky na základe ktorých boli žalobcovi uložené záväzné pokyny. Výsledky a závery kontroly sú v súlade so zákonom č. 128/2005 Z.z. zhrnuté v Inšpekčnom zázname zo dňa 17.12.2014. Takýto záznam nemá formálne znaky rozhodnutia a nie je vydaný v rámci správneho konania. Napriek uvedenému je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. Záznam je totiž vydaný orgánom štátnej správy pri výkone jeho právomocí zverených mu osobitným zákonom, ktorý na základe zistenia porušenia povinností ukladá kontrolovanému subjektu povinnosť odstrániť zistené nedostatky v určenom termíne. Týmto určením povinností dochádza k autoritatívnemu zásahu do právnej sféry kontrolovaného subjektu.

21. Správny súd poukazuje na to, že súdny prieskum inšpekčného záznamu je možný len za predpokladu, že obsahuje autoritatívne a vynútiteľné uloženie povinností

kontrolovanému subjektu. V tomto prípade inšpekčný záznam takéto uloženie povinností, ktoré majú smerovať k náprave zistených nedostatkov obsahuje. U žalobcu vykonal inšpektorát v období od septembra do decembra 2014 tri kontroly, a to vždy na podnet spotrebiteľiek Ing. J. a p. Č.. Pri prvej kontrole neboli žalobcovi uložené žiadne záväzné pokyny, pri následnej kontrole, ktorá bola realizovaná ešte v ten istý mesiac bolo žalobcovi uložené zosúladiť zmluvy o výkone správy s novelizovaným znením zák.č. 182/1993 Z.z.. Výslovne bol žalobca inšpektorátom vyzvaný na predloženie dodatku k zmluve, resp. novej zmluvy o výkone správy. Za tejto situácie došlo k prijatiu sporného Dodatku č. 1 k zmluve o výkone správy.

22. Pri kontrole vykonanej dňa 17.12.2014 vykonali inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie, inšpektorát Prievidza u žalobcu kontrolu pri ktorej bol okrem iného kontrolovaný aj Dodatok č. 1 k zmluve o výkone správy zo dňa 9.10.2014, ktorý menil čl. IV v ods. b) tak, že poplatok za správu bol dohodnutý na sumu 6 eur bez DPH. Inšpektori v zázname z inšpekcie konštatovali, že poplatok za správu sa považuje za službu poskytnutú správcom voči spotrebiteľom a teda musí byť táto cena účtovaná vrátane DPH. V nadväznosti na tieto zistenia bol daný žalobcovi záväzný pokyn, ktorým mu bolo uložené účtovať a uvádzať ceny za poskytované služby vrátane dane z pridanej hodnoty. Týmto záväzným pokynom bolo v celkovom kontexte kontroly bez pochybností žalobcovi uložené, aby učinil kroky smerujúce k takej zmene ceny dohodnutej s vlastními bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome v rámci zmluvy o výkone správy, aby bola určená vrátane DPH.

23. Správny súd konštatuje, že uvedený záväzný pokyn bol vydaný aj napriek argumentácii žalobcu, že jednotliví vlastníci majú informáciu o cene vrátane DPH z predpisu - dohody. Inšpektori vyhodnotili túto skutočnosť evidentne ako nerozhodnú pre zistenie ohľadne porušenia zákona. Žalobca bol v inšpekčnom zázname riadne poučený o jeho práve podať v stanovenej lehote námietky, v rámci ktorých mal možnosť namietat' správnosť a zákonnosť uložených pokynov. Z administratívneho spisu nebolo zistené, že by žalobca využil tento prostriedok. Správnosť uvedeného záväzného pokynu by pritom po preskúmaní na základe podaných námietok mohla byť podrobená aj súdnemu prieskumu, tak ako správny súd uvádza v odseku 21 a 22 tohto rozsudku.

24. Žalobca však nepodal námietky, resp. následne neučinil uložený pokyn predmetom súdneho prieskumu a z tohto dôvodu je toto opatrenie záväzné a správny súd ho viac nemôže skúmať z hľadiska jeho správnosti a zákonnosti.

25. Ak teda žalobca v podanej žalobe namieta 1) nesprávnosť aplikácie zákona o spotrebiteľoch na predmetnú právnu vec, 2) skutočnosť, že žiadne ustanovenie zákona mu neukladá v zmluve o výkone správy uvádzať cenu za služby vrátane DPH, resp. 3) nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v tom, že vlastníkom už v čase vydania pokynu účtoval ceny spolu s DPH v predpise a naopak im neúčtoval ceny zvýšené podľa sporného dodatku, tak tieto námietky podľa názoru správneho súdu vo svojej podstate smerujú voči vecnej správnosti uloženého pokynu. Ako však už bolo uvedené, tento pokyn nie je a ani nemôže byť predmetom súdneho prieskumu v tomto súdnom konaní a správny súd nie je oprávnený hodnotiť jeho správnosť.

26. Predmetom tohto konania je výlučne zistenie, či skutočne nebol dodržaný uvedený

záväzný pokyn, ktorým bola de facto žalobcovi uložená povinnosť urobiť také kroky ohľadne Dodatku č. 1 k zmluve o výkone správy, ktorými by bol napravený nedostatok spočívajúci v uvedení ceny za jeho služby bez DPH. Je nesporné, že takéto kroky neboli zo strany žalobcu vykonané. Poukazovanie na skutočnosti, ktoré tu existovali už v čase vydania záväzného pokynu, nemôže predstavovať splnenie povinnosti, ktorá bola týmto pokynom uložená. Vzhľadom na uvedené správny súd dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne.

27. Pokiaľ ide o namietanú právomoc inšpektorátu a žalovaného uložiť mu pokutu za nedodržanie záväzného pokynu uloženého podľa zák.č. 128/2002 Z.z., tak správny súd uvádza, že v zmysle § 4 ods. 2 tohto zákona je inšpektorát oprávnený kontrolovať splnenie záväzných pokynov a následne aj ukladať sankcie za nesplnenie takto uložených povinností. Okrem toho správny súd poukazuje na skutočnosť, že správca bez akýchkoľvek pochybností vystupuje vo vzťahu k jednotlivým vlastníkom bytov a nebytových priestorov ako podnikateľ, ktorý im poskytuje v rámci svojej podnikateľskej činnosti za odplatu dojednané služby a niet pochybností o tom, že ich vzťah je potrebné považovať za spotrebiteľský. Vzhľadom na uvedené správny súd uzavrel, že žaloba nebola podaná dôvodne.

28. Žalobca po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby žiadal správny súd o vykonanie moderácie uloženej pokuty. Správny súd je toho názoru, že návrh na zníženie uloženej sankcie môže žalobca v zásade zniesť aj po uplynutí lehoty na podanie žaloby, avšak iba za predpokladu, že je tento návrh založený na žalobných bodoch uplatnených v zákonnej dvojmesačnej lehote. Podkladom pre moderáciu musí byť tvrdenie žalobcu o tom, že trest uložený žalobcovi je neprimeraný. Nepostačí spochybňovať právny základ zodpovednosti. Pokiaľ žalobca tvrdí iba to, že neporušil zákon a že mu nevznikla zodpovednosť, nebude sa môcť neskôr domáhať moderácie trestu. Aby tak mohol učiniť, musí už v žalobe výslovne napádať neprimeranosť trestu a svoje presvedčenie o tom, že správny orgán pochybil pri stanovení výšky trestu.

29. Žalobca sa v podanej žalobe podanej v zákonom stanovenej dvojmesačnej lehote žiadnym spôsobom nevyjadroval k neprimeranosti uloženej pokuty. Vo svojej podstate namietal najmä nesprávne právne posúdenie veci a nedostatok právomoci správnych orgánov rozhodovať o uložení pokuty. Za tejto situácie sa teda nemohol po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby domáhať moderácie uloženej sankcie. Vzhľadom na uvedené sa správny súd nemohol zaoberať týmto návrhom.

30. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne a preto ju podľa § 191 SSP zamietol, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

31. Žalovaný bol v konaní úspešný a preto by mu z hľadiska úspechu v konaní patrila náhrada trov konania. Vzhľadom na skutočnosť, že takúto náhradu konania nežiadal, súd rozhodol o trovách konania, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta posledná zákona č. 757/2004 Z.z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je m o ž n é podať kasačnú sťažnosť

v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), alebo je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podľa §57 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. (z podania musí byť zjavné ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, údaj, kedy bolo sťažovateľovi napadnuté rozhodnutie doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

V Trenčíne, dňa 26. apríla 2017

JUDr. Miroslav Mand'ák
predseda senátu

JUDr. Eva Vékonyová
člen senátu

JUDr. Milan Straka
člen senátu

